

§ 6.

Den, som i Affætningsøjemed bebrager sig eller forfalster Levnedsmidler eller underkaster fordærvede Levnedsmidler en Behandling, der er beregnet paa at skjule deres fordærvede Tilstand, samt den, der, vidende om, at et Stof er undergaaet nogen af de ovenfor nævnte Behandlinger, falholder det som Næringsmiddel, uden at dets særlige Bestaffenhed ved et paa samme anbragt tydeligt og forstaaeligt Mærke eller paa anden for Køberen lige saa iøjnefaldende Maade udtrykkelig er angivet, saavel som den, der gør sig skyldig i Overtrædelse af de i Medfør af nærværende Lovs § 5 udstedte Anordninger, straffes, for saa vidt Forseelsen ikke falder ind under strengere Bestemmelser i alm. borgerlig Straffelov, navnlig § 278, 1ste Stykke, med Fængsel. Dog kan, under særlig formildende Omstændigheder og for første Gang begaaet Forseelse, Straffen gaa ned til Bøder, hvilke Bøder tilfalde Statskassen.

§ det i alm. borgerlig Straffelovs § 290, sidste Stykke, omhandlede Tilfælde kan Straffen under stærpende Omstændigheder stige til Fængsel.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Oktober 1900 og gælder i 3 Aar fra Krafttrædelsen.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da Lov Nr. 66 af 23de April 1897 om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m., — hvis §§ 1—6 i alt væsentligt er enslydende med de tilsvarende Paragraffer i Lov Nr. 42 af 1ste April 1894 hvis §§ 1—4 i det hele og hvis § 6 i alt væsentligt var enslydende med henholdsvis §§ 1—4 og § 5 i Lov Nr. 136 af 9de April 1891. — ifølge dens § 7 ikkun er gældende indtil 1ste Oktober 1900, og da det maa anses ønskelig, at de i Loven indeholdte Bestemmelser fremdeles forblive i Kraft, forelægges nærværende Lovforslag, hvis §§ 1—6, bortset fra en enkelt, ikke væsentlig Tilføjeelse til § 6, 1. Pt. i. k., nemlig Tilføjeelse af Ordet „strengere“, ere enslydende med de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 1897 og hvis § 7 fastsætter Lovens Gyldighed til Tidsrummet fra den 1ste Oktober 1900 til den 1ste Oktober 1903.

Med Hensyn til det Omfang, i hvilket der i Medfør af de nævnte tre Love, jfr. Justitsministeriets Befendtgørelser Nr. 137 og 138 af 8de September 1891, er foretaget Undersøgelse af Levnedsmidler m. m., og med Hensyn til Resultaterne af disse Undersøgelser henvises til de aarlige Beretninger, som for Tidsrummet fra den 1ste Oktober

1891, da Loven af 9de April 1891 traadte i Kraft, jfr. Justitsministeriets Befendtgørelse Nr. 137 af 8de September f. A., til den 30te September f. A. ere afgivne af det private analytisk-kemiske Laboratorium, med hvilket der i Henhold til Lovens § 1 har været afluttet Overenskomst, og som findes optagne i Ministerialtidende B. for 1893 Pag. 141—155 og 1153—1168, for 1895 Pag. 103—113, for 1896 Pag. 193—202, for 1897 Pag. 53—60, for 1898 Pag. 267—275 og for 1899 Pag. 582—589, hvorhos der med Hensyn til den ved § 5 i Loven af 23de April 1897 Justitsministeriet meddelte Bemyndigelse henvises til den af dette Ministerium under 18de Juni f. A. udstedte Anordning om, hvad der ved Tilberedelse af Vin og Spirituosa til Forhandling maa anses for tilladeligt m. m., hvilken Anordnings Gyldighed ved sammes § 14 er begrænset til det samme Tidsrum, i hvilket Loven af 23de April 1897 er gældende.

De indvundne Erfaringer have ikke givet Ministeriet Anledning til at foreslaa nogen reel Forandring med Hensyn til Indholdet af Bestemmelserne i sidstnævnte Lov, der i det hele har vist sig tilfredsstillende.